

INFO

Zveme Vás

25. prosince 2009

na vánoční „koncert“

do chrámu sv. Petra a Pavla.

Začátek v 16.00 hodin.

Naším cílem bude společná
oslava narození Ježíše Krista.

Zpěv: Vlasta Šamanová, sopran
Jana Žižková, alt

Varhany: Vladimír Hradec

Vstupné dobrovolné.

(bude použito na projekt obnovy varhan
ve zdejších kostele)

Pravidelný pořad bohoslužeb

v Mělníku a okolí

Neděle:

8.00 - kostel sv. Vavřince
na Pšovce

9.30 - kostel sv. Petra a Pavla
(Na Vyhliďce)

11.00 - kostel Narození Panny
Marie v Záboří

18.00 - kostel sv. Ludmily
(Pražská ulice)

Úterý:

17.00 - kostel kapucínů
(nám. Míru)

Středa:

7.30 - kostel sv. Ludmily
(Pražská ulice)

Čtvrtek:

7.30 - kostel sv. Ludmily
(Pražská ulice)

Pátek:

16.30 - kostel kapucínů
(nám. Míru) - adorace
nejsvětější svátosti

17.00 - mše sv.

Sobota:

7.30 - kostel sv. Ludmily
(Pražská ulice)

17.00 - kostel sv. Václava
ve Vysoké (mše
s nedělní platností)

První sobota v měsíci

18.00 - kostel sv. Vavřince
na Pšovce (mše sv.
s mariánskou pobožností)

Mělník

Pšovka

Záboří

Vysoká

Šemanovice

Medonosy

Křest Páně

Svatý Jan Křtitel se nazývá Předchůdce. Je to překlad z řeckého Prodroneos. To znamená někoho, kdo jde na cestě vpředu. U skautů, v horách, to bývá ten, kdo zná cestu lépe než ostatní. Ale v přírodě se vyskytuje i něco opačného. Podobně můžeme vysvětlit rozdíl mezi vedením světským a duchovním. Zakladatel spolku je ten hlavní, který mu dal ideu a vznik. Učitel ví všechno lépe než ti, co se u něho učí. I církev vede a učí lidi, tvoří spolky a organizace. Ale musí si být stále vědoma, že nakonec lidi vede až ten, kdo přijde po jejích slovech a po jejím vedení, tj. Duch svatý. Velcí duchovní vůdci v dějinách křesťanství si byli vždycky vědomi, že učili ty, kteří k nim přicházeli, jenom první kroky, ostatní dokončuje Boží milost. Této provizorní funkce vzhledem ke Kristu si byl vědom sv. Jan Křtitel. Věděl, že Mesiáš přijde až po něm: „Nejsem hoden, abych se sehnul a rozvázal mu řemínek u opánků.“ Zout někomu opánky, umýt někomu nohy, je známka pokory. Křesťan si je vědom své důstojnosti Božího dítěte a opravdu se pokořuje jenom před Bohem.

Vánoční pořad bohoslužeb v Mělníku a okolí

24. prosince (Čtvrtek) - Štědrý Den

16.00 - Půlnoční mše sv. zaměřená na děti - kostel Kapucínů (nám. Míru)

22.00 - Půlnoční mše sv. - kostel Narození Panny Marie v Záboří

24.00 - Půlnoční mše sv. - kostel sv. Petra a Pavla (Na Vyhliďce)

25. prosince (Pátek) - Slavnost Narození Páně

8.00 - kostel sv. Vavřince na Pšovce

9.30 - kostel sv. Petra a Pavla (Na Vyhliďce)

9.30 - kostel sv. Václava ve Vysoké

11.00 - kostel Narození Panny Marie v Záboří

26. prosince (Sobota) - Slavnost sv. Štěpána

8.00 - kostel sv. Vavřince na Pšovce

9.30 - kostel sv. Petra a Pavla (Na Vyhliďce)

11.00 - kostel Narození Panny Marie v Záboří

17.00 - kostel sv. Václava ve Vysoké

27. prosince (Neděle) - Svátek Svaté Rodiny

8.00 - kostel sv. Vavřince na Pšovce

9.30 - kostel sv. Petra a Pavla (Na Vyhliďce)

11.00 - kostel Narození Panny Marie v Záboří

18.00 - kostel sv. Ludmily (Pražská ulice)

29. prosince (Úterý)

17.00 - kostel Kapucínů (nám. Míru)

30. prosince (Středa):

7.30 - kostel sv. Ludmily (Pražská ulice)

31. prosince (Čtvrtek) - poděkování a prosba o Boží pomoc do nového roku:

17.00 - kostel sv. Petra a Pavla (Na Vyhliďce)

1. ledna 2010 (Pátek) - Slavnost Matky Boží, Panny Marie:

8.00 - kostel sv. Vavřince na Pšovce

9.30 - kostel sv. Petra a Pavla (Na Vyhliďce)

9.30 - kostel sv. Václava ve Vysoké

11.00 - kostel Narození Panny Marie v Záboří

2. ledna 2010 (Sobota):

7.30 - kostel sv. Ludmily (Pražská ulice)

17.00 - kostel sv. Václava ve Vysoké

3. ledna 2010 (Neděle) - Slavnost Zjevení Páně:

8.00 - kostel sv. Vavřince na Pšovce

9.30 - kostel sv. Petra a Pavla (Na Vyhliďce)

11.00 - kostel Narození Panny Marie v Záboří

18.00 - kostel sv. Ludmily (Pražská ulice)

Římskokatolická farnost Proboštství sv. Petra a Pavla v Mělníku

Na Vyhliďce 18, 276 01 Mělník, tel: 315 622 337; mobil: 731 402 963

Spravujeme též farnosti: Mělník - Pšovka, Záboří, Vysoká, Šemanovice, Medonosy.

Duchovní správu zabezpečují Misionáři Matky Boží z La Saletty: P. Jacek Zyzak, MS; P. Mirosław Materko, MS

Více o nás a o naší farnosti: www.saletini.cz

Na Vaše příspěvky do tohoto zpravodaje se těšíme na adrese: farnostmelnik@quick.cz,
můžete je také osobně předat duchovním správcům.

SV. LUDMILA

FARNÍ ZPRAVODAJ
Vánoce 2009 - Leden 2010

„Dítě se nám narodí, bude nám dán syn“ (Jz 9,5).

Dnes se obnovuje tajemství Vánoc:
toto Dítě, které přináší světlu spásu,
se radí i pro lidi naší doby, radí se
a přináší radost a pokoj pro všechny.

Běžíme k jeslím, abychom se setkali
spolu s Tím, na kterého čekají
národy, s Vykupitelem člověka.

Spolu s Tebou, Maria, stojíme
v zamyšlení před jeslemi, abychom se
podíleli na Tvém úžasu nad nesmírnou
blahou Baha.

Dej nám své oči, Maria,
abychom rozluštili tajemství, které se
skrývá v křehkých údech Syna.

Nauč nás poznávat Jeho tvář. Pomáhej nám, abychom byli
věrohodnými svědky tvého poselství míru a lásky.

Pomáhej nám, abychom dokázali poznat v Dítěti, které spočívá
v Tvé náručí, jediného Spasitele světa, nevyčerpateľný pramen
opravdového míru, po kterém v hloubi touží každé srdce.

Přejeme Vám, aby Vánoce byly požehnané a radostné
a aby Nový rok přinesl více štěstí, než zklamání.

P. Jacek MS, P. Mirosław MS

Ježíš se narodil 25. prosince

Díky dokumentům z Kumránu bylo možno přesně určit, kdy se Ježíš narodil.

Ferragosto je v Itálii pojem. Už od dob Římanů se slaví Feriae Augusti – prázdniny císaře Augusta, kdy každý, kdo jen může, vyrazí z měst ad aquas – k moři, k řekám a jezerům, do hor. I Vittorio Messori jednou navrhl, aby se vánoce přenesly na 15. srpna, a tím by se lidé zbavili křehkého vánočního osvětlení, předvánočního shonu, nákupní horečky, saní tažených soby, vezoucích Santa Klause, dokonce i psaní obligátních přání a dávání dárků. Vycházel totiž z rozšířeného přesvědčení, že datum Narození Páně 25. prosince bylo stanoveno bez historického podkladu, aby se vytlačil vliv pohanského slavení zimního slunovratu. Nyní se veřejně kaje. Nutí ho k tomu poslední vědecké objevy....

Díky dokumentům z Kumránu bylo možno přesně určit, že se Ježíš narodil 25. prosince. Je to mimořádný objev, který nemůže být zpochybňován jako apologetický, protože jej udělal žid, docent Jeruzalémské univerzity Shemarjahu Talmon.

Narodil-li se Ježíš 25. prosince, pak k panenskému početí došlo devět měsíců předtím. A křesťanské kalendáře slaví 25. března Zvěstování Páně. Ale z Lukášova evangelia víme, že archanděl Gabriel Marii oznámil jako znamení: „I tvoje příbuzná Alžběta počala ve svém stáří a je už

v šestém měsíci...” Starobylé východní církve slaví mezi 23.-25. září početi Jana Křtitele. Pořadí dat, zakládajících se na tradici, jež se nedala ověřit. Tak jsme si mysleli až donedávna.

Musíme vycházet právě od početi Jana Křtitele. Lukášovo evangelium začíná historií starých manželů Zachariáše a Alžběty, která se už smířila se svou neplodností, jednoho z nejhorších neštěstí v Izraeli. Zachariáš byl knězem z Abiášovy kněžské třídy. „A když jednou byla na řadě jeho třída a on vykonával před Bohem službu,” zjevil se mu archanděl Gabriel a oznámil mu, že navzdory vysokému věku budou mít s Alžbětou syna: „A dáš mu jméno Jan... Bude veliký před Pánem.” Ano, je nám dobře známa ta historie, ale že by onen Lukášův údaj „z Abiášovy kněžské třídy” mohl být tak rozhodující, to si nemysleli ani velcí exegeté po dlouhá staletí.

Ve starém Izraeli byli kněží rozděleni do 24 tříd a střídali se podle neměnného pořádku při chrámových obětech dvakrát do roka. Věděli jsme, že Zachariášova kněžská třída, totiž Abiášova, byla osmá. Ale nikdo nevěděl, na kdy připadal její turnus. Až profesorovi Shermajahu Talmonovi se podařilo za pomoci jiných odborníků a zvláště rozbořením svitků kumránské knihovny upřesnit chronologické pořadí, v němž se střídalo 24 kněžských tříd při obětech v Jeruzalémském chrámu. Byla tady pravděpodobná tradice východních křesťanů, která klade oznámení Zachariášovi, že se mu narodí syn, mezi 23. a 25. září. Avšak tato pravděpodobnost se přiblížila jistotě, protože další badatelé podníceni objevem profesora Talmona rekonstruovali „přádelnický stroj” oné tradice a dospěli k závěru, že ta tradice pochází přímo z prvotní židovsko-křesťanské obce v Jeruzalémě. Velmi starobylá a také náramně houževnatá tradice východních církví, jak to bylo ostatně potvrzeno už v mnoha jiných případech.

A tedy, co se zdálo jako nějaký zbožný mýtus, nabývá náhle úžasné, nové pravděpodobnosti: řetěz události, který se táhne v rozsahu 15 měsíců. V září anděl Páně, Gabriel, oznámil Zachariášovi narození syna. Evangelista Lukáš upřesňuje: „Když skončily dny jeho služby, vrátil se domů. Po těch dnech jeho žena Alžběta počala” (*Lk 1,21*). V březnu po šesti měsících zvěstování Marii a její fiat. Po třech měsících narození Jana; katolická církev je slaví 24. června. Po šesti měsících narození Ježíše. A touto poslední událostí dospíváme do 25. prosince. Ten den tedy nebyl stanoven čirou náhodou.

A tedy na ferragosto se vánoce nedají přesunout. Vittorio Messori se za svůj unáhlený návrh veřejně omlouval. Ještě bude dlouho trvat, než přiznají svoje omyly horliví „božitelé mýtů” a zastánci tzv. vědeckého výkladu bible z okruhu Religionsgeschichte, kteří odkazovali vánoce do říše legend a mýtů. Vědcům jako je profesor Shemarjahu Talmon stačil Lukášův údaj, že Zachariáš byl z Abiášovy kněžské třídy a kumránské papýry, aby potvrdil tradici prvotní jeruzalémské obce i datum Ježíšova narození - 25. prosince.

A co je Kumrán? V některých jeskyních Kumránu nedaleko Mrtvého moře jeden pastýř v roce 1947 našel celou řadu papýrů, čitelných rukopisných svitků. Do roku 1956 se objevovaly a prodávaly další. Jde o 750 textů v hebrejštině, aramejštině (tak mluvil sám Ježíš) a řečtině. Jdou od 3. století před Kristem až do 1. století po Kristu. Biblista P. Gallagher na jednom papýru určil text z Markova evangelia, který potvrzuje, že Markovo evangelium bylo napsáno před zničením esénů, židovské sekty, která měla v Kumránu své sídlo, to je do let krátce po Ježíšově smrti v letech 40.- 50. po Kristu. Jedna část papýrů byla až do roku 1991 uchovávána v Izraeli. Zveřejnění všech textů 38 svazků materiálu z Kumránu bylo dokončeno v Oxfordu teprve minulý rok.

Navzdory všemu křesťanské dobrodružství pokračuje...

Josef Kolář

K + M + B: Tříkrálová koleda sahá hluboko do naší minulosti.

Ve středu 6. ledna se v našem občanském kalendáři objevuje název Tři králové. V církevním kalendáři je ten den označen podobně – svatí Tři králové.

S tímto dnem je spojena známá tříkrálová koleda, která má původ daleko ve středověku. Z historie víme, že se v ten den kromě církevních obřadů otevíral prostor pro lidové zvyky. Příležitost při nich dostávali též tehdejší učitelé – kantoři, kteří se svými žáky, zejména těmi chudšími (zvanými mendíci), obcházeli obydlí a za zpěvu koledních písní a vinšování všeho dobrého označovali nadpraží domů známými písmeny K + M + B. Tato obchůzka patřila k jejich benefici a doplňovala nevalné hmotné zajištění všech širitelů vzdělanosti, které známe nejen ze středověku.

6. leden bývá též označován řeckým slovem Epifanie, zejména ve východní řeckokatolické a pravoslavné církvi. Nalistujeme-li však příslušný úryvek Matoušova evangelia, který se události známé pod názvem „Klanění třech králů” týká, zjistíme, že v něm o žádných králich není zmínka, natož o jejich tradovaných jménech.

Těmi, kdo se nově narozenému izraelskému králi přišli do Betléma poklonit, byli, jak se dočítáme, mudrci, mágové, dnes bychom řekli, učení lidé. Zatímco oni dary přinášeli, králové – koledníci, známí například z Ladových obrázků, stejně jako odjinud, – dary očekávají, ba si o ně říkají. Jak se však dostali do podvědomí jména Kašpar, Melichar a Baltazar? Původní formulace přání, nadepisovaná svěcenou křídou nad vchod domu, zněla latinsky: „Kristus hoc Mansio Benedicat” (Kristus nechť požehná toto obydlí), zkráceně K + M + B. Podobná žehnání čteme na starých dřevěných obydlích ve tvaru: „Bůh žehnej tomu domu”.

Abreviatura (zkratka) zmíněného latinského nápisu byla již před staletími dešifrována jako jména údajných králů Kašpara, Melichara a Baltazara. Ta existovala v dobách dávnějších jako jména křesťanů (například Kašpar ze Šternberka, český vědec z doby národního obrození, Baltazar Moretus, slavný vlámský tiskař) i jako příjmení. Poselství obdarování a milosrdenství se přeneslo z dávných dob i na současnou Tříkrálovou sbírku české Charity, která je vnímána jako významný podnět k obecné dobročinnosti.

Závěrem této krátké připomínky stále ještě vánočního svátku lze vyslovit potěšení, že z mnoha tradovaných pranostik patří k těm optimistickým právě ta, která nás ujišťuje, že na Tři krále jsme od zimního slunovratu o hodinu dále.

František Purš

Ježíš přišel na tento svět

Ježíš přišel na tento svět s jediným posláním: přišel, aby nám předal radostnou zvěst, že nás Bůh miluje, že Bůh je Láska. Miluje tebe, miluje mne a chce, abychom se milovali navzájem tak, jak on miluje každého z nás. Milujme ho!

Jak ho miloval Otec? Tím, že nám jej dal. Jak miloval Ježíš tebe a mne? Tím, že vydal svůj život – za tebe, za mne. Zemřel na kříži, protože nás miloval a chce, abychom se milovali tak, jak on miloval nás. Díváme-li se na jesle, vidíme, jak nás miluje něžnou láskou – tebe a mne, tvou rodinu, každou rodinu. Bůh nás miluje něžnou láskou... To je vše, co nás přišel Ježíš naučit: něžnou lásku Boží. Bůh miluje tebe, Bůh miluje mne a chce, abychom se milovali navzájem. Bůh nás miluje něžnou láskou!

Matka Tereza

Folklór nebo Vánoce?

Aneb Vono to (český) baroko je hezký pro voko...

Po skončení adventní bohoslužby ve francouzštině na mne u dveří kostela čekala známá rodinka Belgičanů s dotazem, který mě nejdříve překvapil.

„Co to je”, zeptala se paní a prstem ukazovala na jedno místo kostelní vývěsky. Byla tam pozvánka na večer, nazvaný České vánoce a právě této pozvánky se zřejmě týkala její otázka. „Jste zváni na večer českých vánoce”, snažil jsem se o doslovný překlad do francouzštiny.

„Tak vidíš, že mám pravdu a že moje čeština je už dostačující na porozumění takovému textu”, obrátila se na manžela a děti paní. „Říkala jsem ti, že to je Noël tcheque.

„Noël tcheque, tšeské vanotsé”, opakoval mechanicky a se zamýšleným výrazem ve tváři. „To vy slavíte nějaké jiné vánoce než ostatní evropští katolíci” – obrátil se s otázkou na mne.

Začal jsem mu vysvětlovat naše vánoční zvyky s koledami, stromečkem a kapry na ulicích. Chvilí na mě se zájmem hleděl, a potom mě přerušil:

„Ale to je přece jen vánoční folklór a vánoce jsou snad něco víc? Ty jsou buď křesťanské nebo nějaké jiné – ty by ale potom snad nebylo třeba ohlašovat v kostelní vývěsce!?”

Cestou domů jsem nad jeho námitkou začal teprve pořádně přemýšlet a málem jsem přitom zapomněl vystoupit na Karlově náměstí. Musel jsem mu v duchu dát aspoň zčásti za pravdu. Je pravda, že jsem nikdy nikde nic neslyšel o belgických vánočních nebo o francouzské církvi. To asi jen my máme české vánoce a Československou církev.

Mám rád české baroko a vánoce jsou okamžikem jeho triumfu. Ale asi bychom měli přece jen být opatrnější v označování českého barokního folklóru termínem, který označuje příchod slíbeného Mesiáše a nějak to rozlišit, oddělit. Nebo snad lze doopravdy káď s kapry na Náměstí republiky pod velkým ozdobeným stromem, kam z obchodního domu doléhá ryčící koleda, označit termínem vánoce?

Čeští katolíci jsou asi málo nároční a opatrní, bezmála sami snad začínají věřit, kapr + koledy + vysoký smrk s girlandami = vánoce v křesťanském slova smyslu. To ovšem není, nemůže být pravda. Vánoce jsou jen jedny, křesťanské a je to oslava příchodu Syna Božího mezi nás. Důraz je přitom na osobě, jejíž příchod slavíme, a nikoliv na výrazu „oslava”. Jde přece o Krista a ne o baroko.

Petr Kolář SJ